

1. Tekst van een e-mail verzonden aan de leden van de Commissie Werk & Financiën (1 februari 2010)

Aanstaande donderdag staat op de agenda van uw commissie het onderwerp cliëntenparticipatie WWB, WIJ en Wsw.

De Cliëntenraad SoZA zou u in overweging willen geven of het opportuun is om kort voor het einde van een raadsperiode te besluiten over een toekomstige cliëntenraad, onder meer dus een adviesorgaan voor een volgend college en eventueel een volgende gemeenteraad, of dat het beter is om hierover in de volgende raadsperiode een besluit te nemen.

Aan onze reactie op het onderzoeksrapport en de er als bijlage bijgevoegde eigen evaluatie van maart vorig jaar hebben wij inhoudelijk weinig toe te voegen, zodat kan worden volstaan met enkele aanvullende opmerkingen. Het document is als bijlage bij deze e-mail gevoegd (wellicht ten overvloede). Wij zouden u willen verzoeken er zeer aandachtig kennis van te nemen. Eventuele vragen wil ondergetekende uiteraard graag beantwoorden.

Uit de inleiding van Verordening Clientenparticipatie WWB, gemeente Leiden (7 december 2004):

"Een cliëntenraad is niet zonder meer te vergelijken met een adviesraad. Een adviesraad komt immers niet voort uit een wettelijke verplichting, is geen overleg- en participatieorgaan en is geen belangenbehartiger in algemene zin. Daarnaast zal de werkwijze verschillen en is de werklust van de Cliëntenraad groter."

Dit is nog steeds zo wat betreft de Cliëntenraad SoZA en blijft wat ons betreft ook zo. Het is overigens niet meer geheel juist in het geval van de Adviesraad WMO, die bij de oprichting nadrukkelijk geen cliëntenraad wilde zijn. Die raad is dan ook geen voorbeeld voor ons. De meeste adviezen en opmerkingen van de Cliëntenraad SoZA bereiken het college en ook u nooit, want ze komen voort uit het maandelijks overleg met ambtenaren en hebben dan doorgaans betrekking op de uitvoering van het beleid door voorheen de dienst SOZA, toen Team WIZ en nu of binnenkort een gemeentelijk onderdeel met al weer een andere naam.

De Cliëntenraad SoZA is niet tegen samenwerking, integendeel, maar laat deze liever van onderop tot stand komen en wanneer deze nuttig en zinvol is plaatsvinden, zoals gebeurt in de contacten met de Wsw-raad en in het overleg met andere cliëntenraden over de cliëntenparticipatie bij het Werkplein. De extra waarde van een overkoepelende participatieraad of één raad wordt nergens duidelijk, behalve dat dit voor het college en ambtenaren overzichtelijker of gemakkelijker lijkt. Het leidt intern echter tot meer overbodig papierwerk en meer onnodig vergaderen. En des de breder het terrein dat een gecombineerde cliëntenraad moet bestrijken, des te verder komt men van de respectievelijke achterbannen af te staan. Schaalvergroting, want daar komt het collegevoorstel feitelijk ook op neer, is niet altijd een goede zaak.

Ten slotte wijzen wij u erop dat de Cliëntenraad SoZA ook een adviesorgaan van de gemeenteraad is. Art. 4 lid 2 van de huidige verordening WWB luidt daarom:

"De Cliëntenraad heeft de bevoegdheid het College en de Gemeenteraad gevraagd en ongevraagd te adviseren over alle onderwerpen die de vorming, de uitvoering, de controle en de evaluatie van het gemeentelijk beleid ten aanzien van cliënten betreffen, daaronder begrepen de wijze waarop Rijksregelgeving wordt uitgevoerd."

Wij zouden dit graag zo willen houden.

2. Tekst van een e-mail verzonden aan de leden van de Commissie Werk & Financiën (3 februari 2010)

Bij sommige raadsleden lijkt de indruk te zijn ontstaan dat samenvoeging van de cliëntenraden WWB en Wsw noodzakelijk is in verband met nieuwe wetgeving of zelfs verplicht zou zijn. Dit is onjuist. Er is geen nieuwe wetgeving en samenvoeging is niet verplicht. Zowel in de WWB als in de Wsw is een artikel over cliëntenparticipatie opgenomen. Dit zijn nog steeds aparte wetten.

Blijft de vraag waarom dan wel. Uit het ambtelijk stuk wordt dit niet duidelijk. Wij zie geen enkele meerwaarde voor een door het college verordonneerde "samenwerkingsraad" t.o.v. vrijwillige samenwerking waar en wanneer dit nodig of nuttig is. Samenwerking van onderop dus, en geen verplichte samenwerking. Ook van onderop wordt door cliëntenraden (incl. die van het UWV) gewerkt aan cliëntenparticipatie bij het Werkplein, want daar zal een groot deel van de uitvoering plaatsvinden. Dat heeft even tijd nodig en een van bovenaf opgelegde herinrichting van de cliëntenparticipatie werkt dan verstorend.

De Wsw-raad is nog maar net actief en wij vinden dat deze de tijd moet krijgen om zijn plaats te vinden en te wennen aan zijn rol.

Het college heeft het steeds over een adviesraad, maar een cliëntenraad is meer dan dat. Het gaat om meer dan het college adviseren over beleid. Veel heeft betrekking op de uitvoering en dan moet je dicht op uitvoerders zitten (voor ons WIZ en voor hen DZB). Wij heb dit in de e-mail van zondag al aangegeven met een citaat uit de inleiding bij de verordening.

In de stukken wordt helemaal niet genoemd dat wij ook een adviesorgaan voor de gemeenteraad zijn. Dit staat echter wel in de verordening, en wij hebben het in de e-mail van zondag ook genoemd.

3. Mondelinge inspraakreactie op 4 februari 2010

Deze bevatte een samenvatting van een aantal belangrijke punten uit eerdere reacties.